

Sygnatura akt VI Ka 296/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **17 listopada 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Prażmowski (spr.)

Sędziowie SSO Marcin Schoenborn

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Agata Lipke

przy udziale Krystyny Marchewki

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2015 r.

sprawy **A. Z. /Z./** ur. (...) w B.,

syna J. i A.

oskarżonego z art. 286§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 12 grudnia 2014 r. sygnatura akt IX K 1320/13

na mocy art. 437 kpk, art. 439 § 1 pkt 8 kpk , art. 632 pkt 2 kpk

1. uchyla zaskarżony wyrok w punktach 1, 2, 3, 4 oraz 6 i na mocy art. 17 § 1 pkt 7 kpk umarza postępowanie co do czynów z art. 286 § 1 kk zarzucanych oskarżonemu w punktach I i II aktu oskarżenia;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. C. kwotę 723,24 zł (siedemset dwadzieścia trzy złote dwadzieścia cztery grosze) obejmującą kwotę 135,24 zł (sto trzydzieści pięć złotych dwadzieścia cztery grosze) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
4. kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 12 grudnia 2014r. w sprawie o sygnaturze akt IX K 1320/13 orzekł w sprawie **A. Z.** oskarżonego o to, że:

I. w dniu 12 września 2012 roku w Ż. rejonu (...) poprzez sieć internetową w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1430 zł M. D. wprowadzając go w błąd w ten sposób, że założył sklep internetowy (...) i posługując się danymi firmy (...) wystawił w tym sklepie do sprzedaży telewizor

L. marki S., a następnie po otrzymaniu wpłaty na konto nie mając w zamiarze wywiązania się z umowy nie przesłał telewizora, który był przedmiotem sprzedaży, czym działał na szkodę M. D.,

to jest o przestępstwo z art. 286§1 k.k.

II. działając w miejscowości W. w dniu 19 kwietnia 2013 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził R. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1799 zł za pomocą wprowadzenia go w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawartej z nim za pośrednictwem sieci internetowej umowy kupna telewizora marki S. i zamiaru przesłania tego telewizora po otrzymaniu zapłaty od pokrzywdzonego,

to jest o przestępstwo z art. 286§1 k.k.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I i na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazał oskarżonego na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II i na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazał oskarżonego na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd połączył orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

Sąd ponadto zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w całości, orzekł w przedmiocie kosztów obrony z urzędu, a oskarżonego zwolnił od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Apelację od tego wyroku złożył obrońca oskarżonego, który zaskarżył wyrok w całości na korzyść oskarżonego i zarzucając obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia:

- obrazę art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 31 § 3 k.p.k. i art. 33 § 1 k.p.k., przez naruszenie właściwości miejscowej Sądu i nieuwzględnienie sygnalizowanego przez oskarżonego faktu, iż jest oskarżony o kilka przestępstw popełnionych w tożsamy sposób w tym samym okresie i toczą się przeciw niemu postępowania przed Sądem Rejonowym w Będzinie, w okręgu którego wszczęto wcześniej postępowanie przygotowawcze, przy szczególnym uwzględnieniu faktu, że jako zachowania przestępcze jednorodnej czynny o które oskarżono A. Z. przed Sądem Rejonowym w Gliwicach mogą stanowić elementy innego czynu ciągłego, co powinno skutkować przekazaniem sprawy do Sądu Rejonowego w Będzinie,

- obrazę art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. przez prowadzenie postępowania mimo faktu, iż oskarżony został już skazany kilkoma wyrokami za szereg czynów popełnionych w tożsamy sposób w tym samym czasie, co wskazywać może na fakt, że zachowania oskarżonego uznane za przestępstwa mogły stanowić jedynie elementy jednego czynu ciągłego, co wobec braku szczegółowego zbadania tych okoliczności i wykluczenia tożsamości zachowań i czynów może skutkować prowadzeniem postępowania karnego co do tego samego czynu oskarżonego już prawomocnie osądzonego lub czynu co do którego wcześniej wszczęte postępowanie się toczy,

- obrazę art. 92 k.p.k. przez wydanie wyroku bez uwzględnienia całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania mających znaczenie dla rozstrzygnięcia w szczególności niedostatecznie wyjaśnionej kwestii uprzednich skazań oskarżonego oraz toczących się w chwili wyrokowania wobec niego postępowań przygotowawczych i sądowych o zachowania mogące stanowić element czynu ciągłego,

- obrazę art. 93 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. pkt. 116 k.p.k. przez brak rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku oskarżonego o zbadanie właściwości miejscowej sądu, złożonego pismem z dnia 21 czerwca 2014 r. który to wniosek był szczególnie istotny w kontekście stanowiska oskarżonego i obecnych zarzutów,

- obrazę art. 439 § 1 pkt. 8 k.p.k. przez skazanie oskarżonego za zachowania mogące stanowić przedmiot wcześniejszych skazań w ramach czynu ciągłego.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uchylenie wyroku i umorzenie postępowania, względnie uchylenie wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, z jednoczesnym zobowiązaniem do ustalenia sądu właściwego.

Apelację osobistą wniósł także oskarżony, początkowo żądając uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, a następnie wnosząc o umorzenie postępowania, wskazując iż toczyły się i toczą postępowania dotyczące czynów popełnionych w tożsamy sposób.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacje okazały się zasadne.

W obecnej chwili zaistniały przesłanki do umorzenia postępowania wobec oskarżonego o zarzucane mu w tej sprawie czyny z art. 286 § 1 k.k., choć na etapie postępowania przed sądem I instancji sytuacja w tym zakresie nie była klarowna.

Oskarżony został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Będzinie z dnia 2 lutego 2015 roku sygn. II K 434/12 między innymi za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności. Z dat poszczególnych czynów wynikało, iż oskarżony dopuścił się ich w okresie: najwcześniejszy czyn - 3 stycznia 2012 r. do lutego 2013 roku. Drugi zaś z czynów ciągłych obejmował czyny z grudnia 2010 roku i stycznia 2011 roku.

Wyrok ten został wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 28 lipca 2015 r. sygn. VII Ka 487/15 zmieniony. Przyjęto, że przypisane oskarżonemu ciągi przestępstw stanowią dwa czyny ciągłe z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Ponadto oskarżony został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Będzinie z dnia 6 maja 2015 roku sygn. II K 736/13 między innymi za czyn ciągły z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od dnia 3 sierpnia 2012 roku do dnia 28 maja 2013 roku, za który wymierzono mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten został wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 9 października 2015 r. sygn. VII Ka 528/15 zmieniony. Sąd wyeliminował z opisu czynu ciągłego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przypisanego oskarżonemu w punkcie 1 zachowania opisane w punktach 1-38 zarzutów z aktu oskarżenia i umorzył postępowania karne w tym zakresie. W pozostałym zakresie wyrok utrzymano w mocy, z modyfikacją w zakresie kary.

Odnosząc wymienione orzeczenia do treści zarzutów apelacyjnych należy zauważyć, iż wbrew ich twierdzeniom nie toczyły się wobec oskarżonego postępowania dotyczące czynów ciągłych z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. bowiem w obu wymienionych sprawach zarzucano oskarżonemu popełnienie szeregu przestępstw z art. 286 § 1 k.k., jednakże nie spiętych klamrą z art. 12 k.k., a więc nie stanowiących jednego przestępstwa. Dopiero taka sytuacja pojawiła się na skutek wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 28 lipca 2015 r. sygn. VII Ka 487/15. Choć w wyroku tym nie wskazano czasookresu w jakim oskarżony miał dopuścić się czynów ciągłych z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. to jednak daty poszczególnych czynów wskazywały na okres od 3 stycznia 2012 r. do lutego 2013 r. Wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 28 lipca 2015 r. sygn. VII Ka 487/15 powodował zatem, iż przypisany w niniejszej sprawie oskarżonemu czyn popełniony w dniu 12 września 2012 roku na szkodę M. D. popełniony został w okresie co do którego został oskarżony już uznany winnym przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., zaś sposób popełnienia przestępstwa przyjęty we wskazanym wyroku oraz w sprawie niniejszej wskazywał na taki sam sposób działania oskarżonego.

Odnosnie zaś drugiego z przypisanych oskarżonemu w niniejszej sprawie czynów, to wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 9 października 2015 r. sygn. VII Ka 528/15 utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Będzinie z dnia 6 maja 2015 roku sygn. II K 736/13 w zakresie skazania oskarżonego za czyn ciągły z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od dnia 26 marca 2013 roku (czyn zarzucony w punkcie 39) do dnia 28 maja 2013 roku. Przypisany zatem w niniejszej sprawie oskarżonemu czyn popełniony w dniu 19 kwietnia 2013 r. na szkodę R. S. popełniony został w okresie co do którego został oskarżony już uznany winnym przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., zaś sposób popełnienia przestępstwa przyjęty we wskazanym wyroku oraz w sprawie niniejszej wskazywał na taki sam sposób działania oskarżonego.

Powyższe ustalenia prowadziły zatem do stwierdzenia przesłanek do umorzenia postępowania o zarzucane oskarżonemu w tej sprawie czyny z art. 286 § 1 k.k. skoro postępowania karne obejmujące odpowiedzialność karną z art. 286 § 1 k.k. za okres w jakim czyny te zostały popełnione zostały już prawomocnie zakończone.

Sąd Okręgowy uchylił zatem zaskarżony wyrok w punktach 1,2,3,4 oraz 6 i na mocy art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzył postępowanie co do czynów z art. 286 § 1 k.k. zarzucanych oskarżonemu w punktach I i II aktu oskarżenia. W punkcie 5 zaskarżonego wyroku zasądzone koszty obrony oskarżonego z urzędu, a zatem brak podstaw do zmiany czy uchylenia rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Sąd Okręgowy w konsekwencji w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

W oparciu o powołane przepisy Sąd orzekł o kosztach, zasądzając nadto koszty obrony z urzędu.